

att samma stadgande måste anses utgöra ett hinder för den fria forskningen, stå i strid mot den i en annan grundlagsparagraf tillförsäkrade religionsfriheten, och blott lägga en lika skadlig som förhatlig makt i kyrkans händer; samt slutligen

att samhället i alla fall genom 1 och 3 mom. af § 3 af Tryckfrihetslagen, jemförda med §§ 1 och 2 af allmänna Strafflagen, med stränga straff förföljer den, som hädar Gud, eller lastar och hädar Guds heliga ord eller sakramenten, eller gör gäckeri med gudstjensten.

Jag vill blott erinra om den enda och för alla bekanta omständigheten, att lagbrott mot den återopade paragrafen af Tryckfrihetslagen, utan att straffas, under långliga tider kunnat begås genom tryckning af en mängd inländska skrifter och genom införsel af en ännu större mängd utländska böcker, deri just de meningar ifrågasättas, betviflas eller förnekas, som utgöra föremål för lagstadgandets straffdom.

Då lagstadgandet sålunda under en längre tidrymd visat sig omöjligt att tillämpa, och då sådant, enligt hvad ofvan blifvit nämndt, på ett betänkligt sätt måste undergräfvat den nödvändiga aktningen för lagen i allmänhet, tager jag mig friheten föreslå,

att Riksdagen för sin del måtte besluta att ur Tryckfrihetslagen utesluta mom. 2 af § 3.

Stockholm den 27 Januari 1877.

A. W. Uhr.

N:o 96.

Af Herr Carl Ericson: Om förhöjning i beviljad pension åt Professoren P. H. Lings enka.

Undertecknad hemställer vördsammast att Riksdagen ville besluta, att den till Professoren Pehr Henrik Lings efterlemnade maka nu utgående pension, 900 kronor, förhöjes till 1,500 kronor, samt att denna förhöjda pension skall utgå från innevarande års början.

Stockholm den 27 Januari 1877.

Carl Ericson.